

Woensdag

den 7den Mei.

OFFICIEEL GEDEELTE.

MILITAIR DEPARTEMENT.

Bij besluit van den 27sten april jl. no. 8, heeft Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal ad interim van Nederlandsch Indië, op deszelfs verzoek gepensioneerd, den kapitein bij het 7de bataillon infanterie, *L. Gennet*, onder toekenning van den rang van majoor.

INOFFICIEEL GEDEELTE.

EUROPESCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Bij de nadering der jongste verjaardag van de Julij revolutie, las men in een der Parijsche bladen het volgende:

Binnen weinige dagen zullen wij ten derden male de verjaardag der Julij-revolutie zien verschijnen. In de plaats van eenen troon, omringd van de republikeinsche instellingen, hebben wij eene arbitraire magt, omringd van garnizoenen, batterijen en vestingwerken; in de plaats van een goedkoop gouvernement, hebben wij de duurste regering der wereld; in de plaats van vrijheid bij alle volken, hebben wij onderdrukking of wanorde bij alle natiën; in de plaats van vrede en voorspoed, spreekt men van eenen algemeenen oorlog en de zekerheid van ellende.

Om dus juist te spreken en de republikeinsche beweging van Julij niet te verwarren met de doctrinaire stellingen, welke uit dezelve ontstaan zijn, behoorde men te zeggen: *De revolutie van Augustus* staat den verjaardag van hare zegepraal te vieren, indien men zoodanig noemen kan eene overwinning bij verrassing behaald, eenen slag ten koste van alle roem en eer gewonnen. Maar, daar de mannen van Augustus overal afgewezen, niettemin hunnen oorsprong van de mannen van Julij afleiden; daar zij zich in alle gevallen met hen vermengen; daar zij, om zoo te spreken, elkander allen noodig hebben, en daar eindelijk dit alles voor Frankrijk hetzelfde is, zullen wij slechts herhalen, dat wij het vieren van den derden verjaardag der *Julij-revolutie* naderen, en beschouwen wij een oogenblik de algemeene gesteldheid der zaken, de balans van ons land, zoo als het *juste-milieu* ons dezelve voorhoudt, naast het programma van deszelfs revolutionaire feestplegtigheden.

ERFELIJKE MONARCHIE.

Zes eerste maanden van 1830. Budget van 915 millioenen. Het verwerpen door den Koning van het ontwerp van wet nopens het hoofdgeld en de vermindering van het patentregt en deur- en venstergelden. Instandhouding van de bosschen van den staat. Algemeene vrede. Militaire instelling van 280,000 man, het overige gedeelte der bevolking aan het drijven van akkerbouw, handel en nijverheid latende. Verovering van Algiers. Vrije en snelle omloop der kapitalen. Rijzing van alle fondsen. De heer *Laffitte* met een vermogen van 40,000 fr. Bloei der fabrieken, trafijken en manufakturen. Aanmoediging, belooning en welvaart van alle kunsten. Liefdegiften uitgereikt aan alle behoeftigen.

REVOLUTIE VAN JULIJ.

Zes eerste maanden van 1833. Supplementaire kredieten. Deficit van 100 millioenen. Hoofdgeld. Verdubbeling van het patentregt en van de deur- en venstergelden. Verkoop der nationale bosschen tot lage prijzen. Bedreigingen van oorlog aan de vier hoeken van Europa; en in Frankrijk, zonder oorlog, een leger, op den voet van vrede, van 400,000 man. Overlating van België aan Frankrijk. Vermoedelijke verlating van Algiers. Opsluiting van kapitalen, herhaalde schokken van handel en nijverheid. De fabrieken van Lyon verontrust en verlaten door de werklieden. Opstand te Anzin. Faillissement van den heer *Laffitte*, van den heer *Vassel*, van den heer *Andry de Puyraveau*, van de mijnwerken van Creuzot, enz. enz. Moedeloosheid en verslagenheid der kunsten. Zelfmoorden der behoeftigen.

Voor zoo verre het materiële, en wij tarten, wie het ook zij, ons van overdrijving te beschuldigen; deze beknopte opgave bevat niet dan geschiedkundige en overbekende daadzaken.

DUITSCHLAND.

Omtrent de ontbinding der Stenden-vergadering van het Groot-Hertogdom Hessen, berigt een Frankfurtsch dagblad het volgende, uit Darmstadt van 2 November. « Heden morgen is onze landdag,

die sedert 11 maanden alle mogelijke theorien van het hedendaagsche liberalismus doorloopen had, en daarom nog niet eens tot de behandeling van datgene, waarin het volk het meeste belang stelt, de financiële wetten namelijk, gevorderd was, ontbonden. Er zullen onverwijd nieuwe verkiezingen plaats hebben. De voornaamste aanleiding tot dezen maatregel was gelegen in het verslag der commissie, waarin de omwentelingzuchtige pogingen van Wirth, en van het genootschap tot handhaving van de vrijheid der drukpers, onbewimpeld verdedigd werd.

Mogt het volk zich de ondervinding van hetgeen deze Kamer uitgerigt heeft ten nutte maken, en voortaan, zonder aan de inblazingen der partijzucht gehoor te geven, mannen tot Afgevaardigden kiezen, die deszelfs ware belangen beter kennen, en voor deszelfs welvaart zorgen, in plaats van weken en maanden lang over staatkundige theorien en klanken te redekavelen; mannen, die, vrij van harstogtelijkheid, op de zaken en niet op de personen letten.”

TURKIJE.

—Te Triest heeft men berigten uit Scutari tot 25 oktober ontvangen. Dezelve melden, dat, ten gevolge van de vertoogen, door de bezending van de burgerij dier stad tegen den nieuwen Pacha, bij den Sultan ingediend, in de laatste dagen van september een Turksch Overste als Commissaris der Porte te Scutari was aangekomen, om den waren staat van zaken op te nemen, en zoo mogelijk eene schikking tot stand te brengen. In eene bijeenkomst met de aanzienlijkste ingezetenen der stad had hij het doel zijner zending opengelegd en hen uitgenoodigd, om zich te onderwerpen. Op het verhaal evenwel van de stuitende gewelddadigheden des Pacha's, en op de eenstemmige verklaring van alle de aanwezigen, dat zij, ofschoon reeds sedert 72 dagen met hunne vrouwen en kinderen van water en brood geleefd en onder de wapenen gestaan te hebben, zich toch nog liever een half jaar lang dezen drukkenden toestand wilden getroosten, dan zich weder aan de willekeur van hunnen dwingeland blootstellen, — had hij van eene bemiddeling afgezien, en eenen tartaar met het berigt van den staat van zaken naar Konstantinopel afgezonden. De ingezetenen vleiden zich alsna, dat het antwoord der Porte, hetwelk binnen veertien dagen te gemoet werd gezien, gunstig voor hen zou luiden. Door de voortdurende stremming van alle neringen en bedrijven, begon er groot gebrek te heerschen.

MENGELINGEN.

HERINNERINGEN UIT DE GESCHIEDENIS VAN PORTUGAL.

(Vervolg en slot der Javascbe Courant No. 36).

JOHANNES III. Met het prijzenswaardig inzicht, om hen als Zendingen in zijne nieuwe overzeesche Staten te gebruiken, gaf deze Vorst toegang aan de *Jezuiten*, wier orde onlangs opgericht was. Schoon hij in dezen veel nut van hen getrokken heeft, heeft de ondervinding in latere dagen het groote nadeel van den invloed, dien zij allengs verkregen, geleerd. De Inquisitie werd genoegzaam ter zeldere tijd in *Portugal* en *Oost-Indië*, door JOHANNES ingevoerd (1536), de handel grootelijks bevoordeeld en uitgebreid, en de oorlog tegen de bewoners van *Afrika's* noordkust met meer voordeel, dan onder zijns vaders bewind, gevoerd. Zes zonen, welke JOHANNES III bij zijne gemalin CATHARINA, Infante van *Spanje*, verwekt had, stierven voor hem; de vijfde liet eene zwangere echtgenoot na, en, toen de Koning in 1557 overleed, volgde dit driejarig kind

Don SEBASTIAAN, onder de voogdijschap zijner moeder en van de *Jezuiten*, hare raadgevers, hem op; de Koningin-weduwe, zijne grootmoeder, eerst, en zijn oom, de Kardinaal Infant Don HENRICUS, daarna, de zaken van het rijk besturende. Alras legde SEBASTIAAN zijne zucht naar roem en lauweren aan den dag. Om die te verkrijgen, en het kruis over de halve maan te doen zegenen, maakte hij gebruik van den krijg, die over de opvolging onder de *Marokkanen* gevoerd werd, stelde zich voor, *Afrika* te veroveren, en ondernam, tegen den raad zijner bloedverwanten aan, in 1578, met 14000 man, het 50000 man sterke leger van zijnen vijand te verslaan. Dan, wat wel te voorzien was geweest, gebeurde. Eene volkomene nederlaag, en het omkomen van een groot getal *Portugesche* Edellieden, was SEBASTIAAN's straf voor zijne roekeloosheid. Hij zelf sneuvelde, of verdween ten minste voor het oogenblik zoo geheel en al, dat men, in *Portugal* een hoofd der regering behoevende, de kroon opdroeg aan den nog levenden, schoon bijkans 70 jarigen grijsaard

Don HENRICUS, broeder van JOHANNES III (SEBASTIAAN'S grootvader), den voormaligen Regent. Deze, de eenig overgeblevene Koningszoon van Portugal, zag zeer wel in, dat er na zijnen dood een hevige strijd over de opvolging moest ontstaan, dewijl er vele personen waren, die zijdelings recht op dezelve hadden, sleet dan ook den nog overigen tijd zijns levens in angstige overleggingen aangaande deze zaak, en overleed den 31 Januarij 1580, zonder dat hij het met de Staten van zijn rijk nopens zijnen opvolger eens geworden was.

Om niet al te wijldoelig te worden, zullen wij van de op den troon aanspraak makende personen slechts drie noemen. De eerste was PHILIPS II, Koning van Spanje, wiens moeder was geweest ISABELLA, oudste dochter van Koning EMANUEL. De tweede, Don ANTONIO, Prior van Crato, wiens vader was geweest EMANUEL'S tweede zoon. De derde, JOHANNES VAN BRAGANZA, of liever zijne echtgenoot, de toen nog levende jongste kleindochter van denzelfden EMANUEL, wier vader was geweest diens Konings zesde zoon.

Schoon hij geen geboren Portugees was, (een voordeel, dat de Hertog VAN BRAGANZA wel bezat) wist PHILIPS door geld en kuisperijen, zoo veel te bewerken, dat hij een groot gedeelte der natie op zijne zijde kreeg. Don ANTONIO evenwel door een ander deel te Santarem tot Koning uitgeroepen zijnde, werd de befaamde Hertog VAN ALVA door zijnen meester aan het hoofd van een talrijk leger afgezonden, om de zaak van PHILIPS te doen zegevieren. Hoewel ANTONIO zich moedig verdedigde, moest hij voor de overmacht bukken, en, gewond zijnde, de vlugt nemen. De Hertog VAN BRAGANZA, de minderheid zijner hulpmiddelen te recht erkennende, koos, na een weinig tegenstrevings, de partij van zich stil te houden, en zich met het genot van zijne uitgestrekte bezittingen en grooten rijkdom te vergenoegen; en zoo werd

PHILIPS, als eerste Koning van dien naam voor Portugal, in 1581 algemeen gehuldigd en aangenomen. ANTONIO zocht intusschen hulp in Frankrijk, en bragt het zoo ver, dat hij op Terceira landde en daar eene korte wyle voor Koning speelde, maar zag zich eindelijk, door het aankomen eener Spaansche vloot, nogmaals verplicht de wijk te nemen, vestigde zich toen in Frankrijk, en overleed te Parijs in 1595. Tegen wil en dank aan Spanje onderworpen, durfde de Portugeesche natie niets tot hare bevrijding ondernemen, zoo lang de gevreesde PHILIPS den scepter over beide rijken zwaaid, en Portugal scheen voor altijd met Spanje een rijk te zullen blijven uitmaken, toen JOHANNES VAN BRAGANZA in 1582, zijne gemalin acht jaren later, en Koning PHILIPS I eerst in 1598 overleed. Onder laatstgenoemden Monarch vertoonden zich na elkander vier personen, die allen voorgaven, de in den krijg tegen de Mooren (1578) vermiste Don SEBASTIAAN te zijn. Drie hunner waren zeker hadriegers; maar de vierde gaf in zijn persoon en in zijne gesprekken zoo vele (men zoude bijna zeggen) bewijzen, van de ware Koning van Portugal te wezen, dat de twijfel omtrent die zaak zelfs hedon ten dage nog niet volkomen opgelost is. Zijn verschijning haarda, dan ook in der tijd groote verlogenheid aan het hof van Spanje; terwijl die in Portugal groote blijdschap verwekte.

PHILIPS II (III van Spanje), die zijns vaders opvolger was, liet wellicht het leven van dien geheimzinnigen persoon verkorten; ten minste zijn dood volgde spoedig op zijne aankomst op de Spaansche kust (omtrent 1601). De achtjarige oorlog, waaraan Ond-Nederland deszelfs vrijheid verschuldigd is, was oorzaak, dat de Portugezen, gedurende hun lijden onder het juk van Spanje, allengs meer en meer van hunne nitaandsche bezittingen verloren; daar hunne zeemagt te kort schoot bij die der Nederlanders welke hen nu mede als hunne vijanden beschouwden, en in Oost en West veel afbreuk deden. Niet zonder spijt en leedwezen zagen de afstammelingen van het huis van Braganza eenen tweeden Koning van Spanje op den troon van Koning EMANUEL gezeten; dan, onmagt belette THEODOSIUS, de oudste zoon van JOHANNES en CATHARINA, zijn recht te doen gelden en eene poging tot eene omwenteling te wagen, hoewel het hem aan geenen moed of lust tot bevrijding van zijn allengs lager zinkend vaderland mangelde. Wel overleed PHILIPS II in 1621, maar

PHILIPS III (IV van Spanje), zijn zoon, volgde hem zonder tegenstreving der Portugezen op, en THEODOSIUS bleef Hertog van Braganza tot aan zijn dood, die voorviel in 1630. De nieuwe Hertog, Don JOHANNES, was van een stillen en vredelevenden aard, om hetoonde zoo weinig zuicht naar eenen hooger rang, dan dien, welchen hij bekleedde, en integendeel zoo veel tevredenheid met het gemakkelijk, ja welderig leven; dat hij te Villa Viciosa leidde, dat zelfs de Spanjaards, die de gangen van zijnen grootvader en van zijnen vader steeds zorgvuldig in het oog gehouden hadden, hunne angstige oplettenheid van hem, als van een onschadelijken persoon, afwendden. Dan, JOHANNES, in den echt getreden zijnde met Donna LOUISA DE GUSMAN, dochter van den Hertog van Medina Sidonia, vond in haar (schoon zij eene Castillaansche vrouw was) al de zuicht, die hem ontbrak, om Portugal vrij te maken. Bij het toenemend verval van 's lands welvaart, de tirannische wijze, waarop de natie door Spanje behandeld werd, en de algemeene ontevredenheid, welke daarvan het gevolg was, bragt LOUISA haren echtgenoot diens verplichting onder het oog, om als bevrijder van zijn vaderland op te treden. Zekere aanbieder RIBEIRO, die hoog in gunst bij den Hertog stond, sprak in haren zin, haalde eenige mannen van naam over, om met hen in het belang van zijnen meester te handelen, en werd door hen gelast, JOHANNES te verzoeken, zich aan hun hoofd te stellen, ten einde gezamenlijk de omwenteling te beginnen. De Hertog aarzelde nog; dan, eindelijk zijn woord gegeven hebbende, begonnen de ebdghoeten hun plan ten uitvoer te brengen. Op den 1 December 1640 maakten zij zich meester van Lissabon; den volgenden dag werd de Hertog van Braganza als Koning van Portugal uitgeroepen, onder den naam van

JOHANNES IV, en binnen een paar weken tijds zag hij zich, door het overgaan van alle steden en hoofdplaatsen, op den troon zijner voorvaderen gevestigd. Oorlog met Spanje was het natuurlijk gevolg van deze omwenteling; dan, Koning JOHANNES deed zich in dezen van zulk eene gunstige zijde kennen, en regeerde zijn volk met zoo veel zachtheid en wijsheid, dat ieder zich over

zijne verheffing verheugde, en Portugal voor Spanje verloren bleef. In 1656 eindigde deze Vorst zijn leven, nog treurende over het verlies van zijnen oudsten zoon, Don THEODOSIUS, die twee jaren vroeger overleden was.

ALFONSUS VI, zijn tweede zoon, volgde hem, onder de voogdij zijner moeder LOUISA DE GUSMAN, op, alzoo hij slechts dertien jaren oud was. Deze Vorst wordt door sommige Historienschrijvers als woest van aard en tevens zwak van karakter, onbekwaam den scepter te voeren, en een speelbal zijner gunstelingen, afgeschilderd; terwijl anderen hem als het slagtoffer der listen van de Jezuïten, welchen hij geen goed hart toedroeg, en van de heerschezucht zijner moeder, die ongaarne hem de teugels van het bewind in 1661 in handen gaf, doen voorkomen. Hoe dit zij, ALFONSUS verviel in minachting, en werd overgehaald, om de regering aan zijnen broeder Don PEDRO af te slaan.

Deze Don PEDRO, trad op als Regent van het rijk (1667), en de Koning zelf werd met veel staatsie naar het eiland Terceira overgevoerd, en daar onder een wakend oog gehouden. Koning PHILIPS IV van Spanje, die intusschen niet opgehouden had oorlog tegen Portugal te voeren, was in 1665 overleden. Zijn opvolger KARL II, door bijzondere, zijn rijk betreffende omstandigheden gedrongen, erkende eindelijk de onafhankelijkheid van Portugal, in 1668, waardoor de vrede tusschen beide landen hersteld werd. Dan Frankrijk, altijd de vijand van rust en orde bij deszelfs naburen, zette in 1672 Portugal tegen Spanje op, en, toen het niet gelukte, een' nieuwen oorlog tusschen die twee Staten te doen uitbarsten, verwekte het een' miterij tegen den Regent, die strekken moest, om ALFONSUS weder op den troon te helpen. Doch Don PEDRO, van het bestaan eener zamenzweering tet dat einde onderrigt zijnde, deed het plan afspringen, door zijnen broeder van Terceira in Portugal te doen overbrengen. Het kasteel van Cintra werd nu den afgezetten Vorst tot verblijf aangewezen, en deze sleet daar, onder opzigt van zijne tegenpartij, het overige van zijn leven, hetwelk eindigde in 1683.

PEDRO II, tot aan zijns broeders dood slechts als Regent erkend, werd nu als Koning gehuldigd. Toen, na den dood van den Spaanschen Monarch KARL II, in 1700, over de opvolging tot diens troon een zware strijd ontstond, (welke met den naam van Successie-oorlog bestempeld is) deed Don PEDRO eene poging, om zich de kroon van Spanje toe te eigenen, maar werd weldra genoodzaakt te dalden, dat LODEWJK XIV die op het hoofd van zijnen kleinzoon PHILIPS VAN ANJOU plaatste. Evenwel bleef hij in oorlog met Frankrijk en Spanje gedurende zijnen verdere leeftijd, en na zijn dood, in 1706, zette zijn zoon en opvolger,

JOHANNES V, dien voort, bezittingen in Amerika thans de voorname twistappel zijnde, tot dat bij den vrede te Utrecht, in 1713, de rust herboren werd. Nu begon JOHANNES duidlijk in te zien, hoezeer de Jezuïten de onkunde en bijgeloovigheid onder zijn volk bevorderden, en de deur voor alle ware verlichting toeloten. Eene onverschuldigheid, tusschen hem en den Paus ontstaan over het benoemen van een' Kardinaal, gaf den Koning gepaste gelegenheid, om de overgrootte magt der Inquisitie te beteugelen (1733); gelijk de oprigting eener Hoogeschool ter bevordering van de kennis der Portugeesche historie, in 1720, hem reeds het middel in handen gegeven had, om den invloed der Jezuïten op het onderwijs grootelijks te verzwakken. Ongelukkiglijk werd JOHANNES, acht jaren vóór zijnen dood, door eene krankheid bezocht, die hem bestendig bijbleef, en belette, zich veel met de regering bezig te houden. Het roer van Staat viel dan in handen van den Franciskaner monnik, broeder GASPARD, die de zaken des rijks schandelijk liet verloop, en, toen de Koning op den 31 Julij 1750 overleed, diens zoon en opvolger,

JOZEF EMANUEL, handen vol werks gaf, om het vervallene zeen en krijgswezen, den handel en de geldmiddelen weder eenigzins in orde te brengen. Onder de regering van dezen Vorst had de verschrikkelijke aardbeving en daaruit ontstane brand van Lissabon plaats, welke een groot gedeelte dier hoofdstad verwoestte (1 November 1755). Twee jaren later maakten de Jezuïten, die bij JOZEF EMANUEL geheel niet wel gezien waren, eene zamenzweering tegen hem, lieten den Vorst op den grooten weg aanvallen, zoodat hij, deerlijk gewond, ter naauwernood er het leven afbragt, maar werden ook om dit gruwelstuk uit de Portugeesche Staten verbannen, en met het verlies hunner goederen gestraft (1759). Oneenigheden met Spanje, die een jaar (van 1762 tot 1763) aanhielden, en met het hof van Rome, die van 1760 tot 1770 duurden, zijn merkwaardige voorvallen, welke wij niet geheel onaangeroerd mogen voorbijgaan, schoon ons bestek ons verbiedt, daaromtrent in bijzonderheden te treden. Het zij door de onmiddellijke zorg van Koning JOZEF EMANUEL, het zij door de goedkeuring, welke hij gaf aan de maatregelen, die door zijnen eersten Staatsdienaar, Don SEBASTIAAN JOZEF VAN CARVALHO, Markies van Pombal, genomen werden, genoot de landbouw groote bescherming en aanmoediging, werd het onderwijs der jeugd op een' beteren voet dan ooit voorheen gebragt, en onderging de Hoogeschool te Coimbra eene heilzame hervorming. Doch nauwelijks was de Koning op den 24 Februarij 1776 overleden, of zijne oudste dochter,

MARIA, FRANCISKA, die hem opvolgde, en haren gemaal Don PEDRO, Groot-Prior van Crato, in het bewind nevens zich stelde, gaf den Markies van Pombal zijn afscheid, wierp diens genomene maatregelen tot betengeling der geestelijken omver, begunstigde de Exjezuïten, deed nieuwe kloosters bouwen, en in het jaar 1778 een auto dafé (of regtspleging met verbranding van zoogenaamde ketters) op de oude afschuwelijke wijze houden! De Koningin, in 1786 weduwe geworden zijnde, hield zich voortaan meer met hare geestelijke belangen, dan met de zorg voor het welzijn van hare Staten bezig, zoodat Portugal in eene staatkundige kwijning verviel, welke deszelfs geschiedenis, in dit tijdvak, weinig belangrijks doet opleveren. Onbekwame of eigen belang zoekende mannen stonden aan het hoofd der verschillende vakken van het bestuur, de nijverheid was in verval, het volk zuchtte onder afpersingen en het dwangjuk der geestelijkheid. Welligt door hare dweepzucht waanzinnig geworden, moest MARIA in 1792 het zich laten welgevalen, dat haar zoon, Don JOHANNES, Prins van

Brazilië, openlijk bekend maakte, dat zij door ongesteldheid niet langer bekwaam was te regeren.

Van dien tijd af onderteekende Don JOHANNES al de staatsstukken mede; maar de zaken gingen er niet beter om, en het eens zoo krachtige en rijke *Portugal* was geheel buiten staat zichzelven te helpen, toen de werelddwingende NAPOLEON ook op dat land zijne begeerlijke blikken sloeg. Door allerlei afschuwelijke list en kuiperijen *Spanje* aan zijnen magtigen invloed onderworpen hebbende, bediende de Keizer der *Franschen* zich aanvankelijk van dien invloed, om *Portugal* tot het zich getroosten van velerlei beledigingen te noodzaken, schonk dat rijk als 't ware aan *Spanje* (als schavergoeding voor het nieuwelings uit een deel van Koning KAREL's bezittingen in *Italië* zamengestelde Koningrijk *Etrurie*) bij het traktaat van *Fontainebleau*, en stelde JUNOT, een' zijner Generaals, aan het hoofd van een talrijk leger, om de Staten van Koningin MARIA binnen te rukken en te vermeersteren (1807). *Engeland* intusschen, toen *Frankrijks* standvastige tegenpartij, wendde al het mogelijke aan, om den Prins-Regent, Don JOHANNES, te doen besluiten, gemeene zaak met NAPOLEON'S vijanden te maken, en zond zelfs eene geduchte vloot onder SYDNEY SMITH naar den *Taag*, om de *Fransch-gezinde* partij in *Lissabon* te bestrijden: maar JOHANNES, van twee zijden gedrongen, toonde nog meer vrees voor de hulp, die hem van den zee kant werd aangeboden, dan voor het onweder, dat hem van de landzijde bedreigde, en verklaarde den oorlog aan *Engeland*, in de hoop van den aantogt van het *Fransch-Spaansche* leger daardoor te stuiten. Dan, hierin schoot zijne berekening te kort; JUNOT zette zijnen marsch voort, en vertoonde zich weldra in het hart van *Portugal*. Nu was de Prins-Regent ten einde raad, en zoodanig in het naauw gebragt, dat hij het besluit nam en ten uitvoer bragt, van zich met zijn geheele gezin, ook de oude Koningin MARIA, in te schepen, en naar *Brazilië* over te steken. *Portugal*, zoo doende aan zich zelven overgelaten, viel ter prooije aan de woelingen van vele partijen; maar NAPOLEON, vertegenwoordigd door JUNOT, die, om de groote diensten, welke hij in deze zaak zijnen meester bewees, tot Hertog van *Abrantes* verheven werd, had er de opperste magt in handen. Evenwel was hij zoo wel bewust van de schreeuwend onregtvaardigheid zijner handelwijze, en zoo beducht voor de wederwraak der overheerde *Portugezen*, dat hij reeds in het volgende jaar 1808 hunne beste troepen naar het binnenste van *Frankrijk*, ja zelfs naar *Duitschland* opzond, om daar onder zijne vanen te strijden. De billijke haat van al, wie in *Portugal* nog eenig gevoel van eer bezat, werd door dezen maatregel aangevuurd, en bragt tusschen de *Spanjaarden* en *Portugezen* eene verbroedering tot stand waaraan anders niet wel te denken zou zijn geweest, en die den verschrikkelijksten oorlog van onderdrukten tegen onderdrukkers heeft doen geboren worden, en het geheele Schiereiland jaren lang tot een schouwtooneel van jammeren gemaakt heeft. Na den val van den dwingeland, in 1814, *Spanje* eene Grondwet en een' Koning uit het oude stamhuis (FERDINAND VII) gekregen hebbende, wilde ook het volk van *Portugal* iets dergelijks; maar het was niet vóór in October 1820, dat er te *Oporto* eene zamenzwering losbrak, die ten gevolge had, dat de uitgeweken Prins Regent teruggeroepen werd. Deze, die den tijd van zijn verblijf in *Brazilië* onder gedurige kwellingen, hem door de kuiperijen zijner gemalin berokkend, doorgebragt had, luisterde naar de roepstem zijns volks, liet zijnen oudsten zoon, Don PEDRO, als Onderkoning in zijne *Amerikaansche* Staten achter, en keerde in Julij 1821 in zijn vaderland terug. MARIA FRANCISKA in *Brazilië* overleden zijnde, werd nu aan den voormaligen Prins Regent de kroon aangeboden; doch onder voorwaarde, dat hij aanname, volgens de door de *Cortez* opgemaakte Grondwet, die hem ter bekrachtiging voorgelegd werd, te regeren. Hij nam die voorwaarde aan, bezwoer de Grondwet, en nam daarna, als

JOHANNES VI, bezit van den voorvaderlijken troon. Getrouw aan zijnen eed, wees de nieuwe Koning standvastiglijk alle aanbiedingen van de hand, welke hem gedaan werden, om hem weder eene onbepaalde magt te doen verkrijgen, en wrocht opregtelijk met de *Cortez* mede, om al de pogingen, welke daartoe door kwalijkberadene lieden werden ondernomen, te verijdelen. Onder dezen, of liever onder de ijver- en heerschzuchtigen, behoorde voornamelijk de Koningin. Met haar (CHARLOTTE, Infante van *Spanje*) was JOHANNES VI vele jaren gehuwd geweest; maar zelfs voor de verhuizing naar *Brazilië* was er hevige onmin tusschen de echtgenooten ontstaan, en nog altijd duurde dezelve voort. Steeds gewoonden den Koning den voet dwars te zetten, diens wijze van regeren te beschimpen, en eene andere partij dan de zijne te kiezen, had CHARLOTTE in der tijd zich sterk voor de *Spaansche Cortez-gezinden* verklaard, nu integendeel ijverde zij met alle magt tegen de *Portugesche* voorstanders van eene grondwellige regering, weigerde den eed van trouw aan de Constitutie niet alleen, maar bragt zelfs in de noordelijke provincien van *Portugal*, in zamenstemming met den Graaf VAN AMARANTE, (later Markies van *Chavez*) eenen opstand te weeg, waarvan het voorwendsel was, den Koning van den dwang der *Cortez* te bevrijden. Deze poging mislukte zijnde, kupte zij op nieuw, haalde haren jongsten zoon, Don MIGUEL, op wien zij een' onbepaalden invloed had, over, om zich aan het hoofd van eenig krijgsvolk te stellen, en, al wederom onder den schijn van den Koning te willen helpen, haar de teugels van het bewind in handen te spelen. Door den moedigen stap, welchen JOHANNES deed, op raad van den Markies VAN LOULÉ, die zijne jongste dochter ANNA tot echtgenoot had, van naar *Villa Franca*, den zetel des oproers, te gaan, en door zijne toespraak het krijgsvolk tot deszelfs pligt terug te brengen, werd ook deze aanslag der listige CHARLOTTE verijdeld (1823). Tot het nemen van eene geduchte wraak zou de Koning ruime gelegenheid en vele voorwerpen gevonden hebben; maar het werd beter geoordeeld, alles met den mantel der liefde te bedekken, de Koningin in genade aangenomen, en de rust ten minste schijnbaar aan het hof hersteld; alleen Don MIGUEL werd uit *Portugal* verwijderd, en aan het hof van *Oostenrijk* opgenomen. Evenwel sluimerde 's Konings tegenpartij niet. De achtlingwaardige Markies VAN LOULÉ moest den goeden raad, aan JOHANNES gegeven, misgelden; hij

werd in Februarij 1824, door een paar omgekochte moordenaars verraderlijk van het leven beroofd.

Terwijl in *Portugal* Don MIGUEL zich inderdaad tegen zijnen vader in het harnas stelde, kwam den Koning van zijnen oudsten zoon Don PEDRO, uit *Brazilië*, een zonderlinge brief ter hand. » Dat een grooter land (werd daarin gezegd) aan een kleiner land » zou onderworpen zijn, strijdt tegen de regelen der billijkheid. » Lang genoeg heeft *Brazilië* de wetten, die *Portugal* het voor » schreef, geëerbiedigd; thans verklaart het zich onafhankelijk en » vrij." Welk bragt deze keer van zaken, natuurlijkerwijze, eene verkoeling tusschen den vader en den zoon te weeg; maar eerstgenomene was niet, gelijk sommige zijner voorzaten zouden geweest zijn, in staat, eene magtige vloot met een talrijk leger te bemannen, en de overzeesche bezittingen tot onderwerping te dwingen: ook in deze zaak werd dan de partij der gematigdheid gekozen, en in 1825 *Brazilië* door JOHANNES vrij verklaard, Don PEDRO als Keizer van dat land erkend, en een gezant zijnentwege aan het hof van *Lissabon* toegelaten. Niet lang daarna eindigde JOHANNES VI zijn onrustig en door vele wederwaardigheden beproefd leven.

Zijn dochter, ISABELLA MARIA, werd toen tot Regentesse over *Portugal* aangesteld, maar ondervond weldra al het moeilijke van hare taak. Voor- en tegenstanders van de *Cortez* begonnen op nieuw met elkander te twisten; uitgewekene *Jezuïten* keerden weder, stookten het volk tegen de Grondwetsgezinden op, en verwekten in 1826 een hevig oproer, dat niet dan met veel moeite werd gedempt. Gestadig tusschen twee partijen zich moedende staande houden, en door verschillende raadgevers geslingerd, met opzigt tot de maatregelen, welke zij te nemen had, liet de Regentes zich overhalen tot het plan, dat heraad werd, om aan

Don MIGUEL het Regentschap op te dragen, tot dat Don PEDRO's dochter, MARIA DE GLORIA, (aan wie, volgens haars vaders meening, ontwijfelbaar de kroon toekwam) haren oom tot echtgenoot en medebeheerscher des rijks zou aangenomen hebben. De Infant Don MIGUEL kwam in 1828 in *Portugal* aan, liet zich de gemaakte schikking welgevallen, legde den eed op de Grondwet af, en nam het bewind van zijne zuster over. Don PEDRO, intusschen, van den schijnbaar gunstigen keer, dien de zaken namen, onderdrukt bekomen hebbende, zond zijne jeugdige dochter, van *Brazilië* naar het vaderland af; dan, staande hare reize, wierp Don MIGUEL, zich nu sterk genoeg vermeenende te wezen om eenigen tegenstand te verduren, het masker af, en verklaarde, dat hij uit zichzelf het grootste recht had tot den troon, en dien bekleeden wilde zonder op het recht van iemand anders te steunen; dat hij uit dien hoofde weigerde, MARIA DE GLORIA tot zijne toekomstige gemalin aan te nemen, en, niet langer door eene Grondwet in zijne handelingen belemmerd willende zijn, de bestaande Constitutie verbrak, en, gelijk zijne voorouderen, eigenmagtig verstonde te regeren. Deze omwenteling, die in het begin van het jaar 1829 plaats had, joeg terstond de *Cortez-gezinde* partij tegen den meeneedigen dwingeland in het harnas; maar hij behield de overhand, latende onmeedoogend velen zijner tegenstanders van hunne vrijheid, anderen van het leven berooven, en zoo doende weder anderen tot het besluit brengende, om hun ongelukkig vaderland te verlaten. Deze namen grootendeels de wijk naar *Engeland*, werwaarts ook de genen, die met het overvoeren der jonge Rijksprinses belast waren, zoodra zij van het in *Portugal* gebeurde kennis kregen, geraden oordeelden den steven te wenden. Daar trok de Hertog VAN PALMELLA, die mede uitgeweken en daarop door Don MIGUEL vogelvrij verklaard was, zich de belangen zijner landgenooten van minderen rang volijverig aan, verzorgde velen, die anders gebrek zouden geleden hebben, en maakte zijn hof bij MARIA, als ware zij werkelijk Koningin van *Portugal* geweest. Zoo lang het *Engelsche* hof het bestaanbaar met deszelfs staatkunde rekende, eene schuilplaats aan de genoemde vreemdelingen te verleenen, werden deze met zekere gastvrijheid behandeld; maar, nog in hetzelfde jaar hunner aankomst, werden de mindere *Portugezen* gelast, en PEDRO's dochter met veel hoffelijkheid aangemaand, te vertrekken, en, daar het nog bij uitstek gevaarlijk geweest zoude zijn, onder het bereik van Don MIGUEL te komen, werd het eiland *Terceira* voor het verblijf van MARIA en hare aanhangers gekozen. Daar aangekomen zijnde, werd voor haar eene betamelijke hofhouding opgericht, aan haar de titel van Koningin gegeven, en haar een Regentschap tot het beheer harer, betrekkelijk zeer kleine, Staten toegevoegd. Zonder tot eene toenadering te komen, bleven de twee broeders, Don PEDRO in *Brazilië* en Don MIGUEL in *Portugal*, den scepter zwaaijen; maar tot een' openlijken oorlog kwam het tusschen hen vooreerst nog niet. Zonderling genoeg, zoo lang Don PEDRO op den Keizerlijken troon gezeten bleef, gordde hij het zwaard tegen den beleediger zijner dochter niet aan; maar nadat hij, bij eene omwenteling, van zijnen zetel verdreven en als banneling in *Frankrijk* aangekomen was (1831), gaf hij het voornemen te kennen, om de regten van MARIA DE GLORIA te doen gelden. Te dien einde offerde hij groote sommen gelds op, om, zoo in *Frankrijk* als in *Engeland*, manschappen te werven en schepen en wapenen aan te koopen, en ondernam, reeds in den zomer van 1832, eenen aanval op het rijk, waar zijn broeder, genoeg gevreesd om gehoorzaamd te worden, en de geestelijkheid, althans de *Jezuïten*, wier orde hij in *Portugal* weder hersteld heeft, op zijne zijde hebbende, eene niet onaanzienlijk krijgsmagt bezat, om hem wederstand te bieden.

ADVERTENTIEN.

Op daartoe bekomen last maakt de ondergeteekende bekend, dat voor zoo verre het product thans kan worden berekend en niet mogt tegen vallen, het Gouvernement zich voorstelt om successivelijk te Batavia eene hoeveelheid koffij en suiker, te zamen bedragende 100,000 pikols, in veiling te brengen, ten gevolge waarvan, eene suiker veiling zal plaats hebben op dinsdag den 13 dezer; zallende

de hoeveelheid en voorwaarden van verkoop nader worden geadverteerd.

De directeur van 's lands producten en civiele magazijnen.

Bij afwezendheid.

BATAVIA,
den 2den mei 1834.

De Secretaris der Generale Directie van Financien.

BUTIN BIK.

—Op donderdag den 22sten mei aanstaande, des voormiddags ten tien uren, zal ten kantore van den ondergeteekende, overeenkomstig het bestaande reglement, eene uitbesteding worden gehouden, voor den overvoer van koffij, en zulks op de volgende voorwaarden;

1°. De vervoer der koffij moet geschieden uit de pakhuizen te Beton, Boeijolalie en klatten, wordende de te vervoeren koffij begroot als volgt:

Van Beton een duizend pikols.

Van Boeijolalie drie duizend pikols.

Van Klatten een honderd pikols, of zoo veel meer of minder als de oogst zal opbrengen.

2°. De aannemer zal dien ten gevolge verplicht zijn, om alle aan hem ter vervoer opgegevene koffij aftevoeren, zonder dat de hiervoren begrootte hoeveelheden daartoe iets zullen afdoen.

3°. De koffij zal aan den aannemer gewogen en in zakken worden afgeleverd, en zal hij dus verplicht zijn dezelve ook zoodanig in het pakhuis te Samarang afteleveren.

Aan den aannemer zal voor spillage worden te goed gedaan één pCent, zullende elke minderheid boven die spillage door den overvoerder moeten worden vergoed, tegen f 30 zilver geld per 125 ponden.

Alle verdere verliezen en schade die aan de koffij mogt komen, loopen voor rekening van den aannemer.

4°. De aannemer is verplicht te zorgen dat de aangevraagde transportmiddelen dadelijk verstrekt worden, zullende alle schade die uit het niet in tijds aanwezig zijn derzelve mogten voortvloeijen, geheel en al komen ten laste van den aannemer, en zal hij daarenboven verbeuren eene boete van twintig cents voor elke pikol koffij, welke niet in tijds door hem is afgehaald.

5°. De betaling zal geschieden in koperen munt, op maandelijksche rekeningen zoodra die van de algemeene rekenkamer zullen zijn terug ontvangen; zullende het gouvernement des verkiezende f 5 zilver voor f 6 koper kunnen voldoen.

6°. Aan den aannemer zal tegen voldoende borgtocht worden toegestaan, een voorschot van een kwart gedeelte op de waarschijnlijk door hem te verdienen transportkosten, om in de drie laatste maanden der aanneming verrekend te worden.

7°. De veiling en toewijzing zal geschieden in een of des noods in twee perceelen; als:

a. De koffij aftehalen uit het pakhuis te Boeijolalie.

b. De koffij welke in de pakhuizen te Beton en Klatten zal worden afgeleverd.

De uitbesteding overeenkomstig het reglement plaats hebbende, zoo worden de gegadigden verzocht derzelve inschrijvings billetten, ook dien overeenkomstig interigten, en in persoon of door gemagtigden bij de uitbesteding tegenwoordig te zijn.

De Resident van Djocjokarta, waarnemend

SOERAKARTA,

Resident van Soerakarta.

den 26sten april 1834.

VALCK.

EDICTALE CITATIEN.

Voor het Land. Alzoo president en leden in den raad van justitie te Soerabaija, op het daartoe door Mr. Abraham Anton van Vloten, fiscaal bij genoemden raad, gedaan verzoek, hebben verleend appointment van citatie bij edicte *ad valvas curiæ*, tegen alle degenen die vermeenen eenig regt of aanspraak te hebben, op zekere prauw Jangolan, met het daarin gevonden zout, wegende 32 pikols, alles in de maand november des verleden jaars te Sotja, eiland Madura, aangehaald;

Zoo is het, dat ik Johannes Heijnneman, tweede deurwaarder en gezworen exploitateur bij den raad van justitie te Soerabaija, voor de eerste maal dagvaard, alle degenen die vermeenen eenig regt of aanspraak op de hierboven omschreven goederen te hebben, om op woensdag die zijn zal den 28sten mei 1834, des morgens ten half acht ure, in persoon dan wel bij gemagtigden te verschijnen ter openbare rol van meergemelden raad, ten einde te aanhooren zoodanigen eisch tot verbeurd verklaring, als door den impetrant alsdan zal worden genomen, daarop te antwoorden en verder te procederen volgens de wet; op verbeurte voor de nalatigen of niet verschijnenden, dat zij zullen worden verklaard van hun regt of aanspraak te zijn verstoken, en hun deswege zal worden opgelegd een eeuwig stilzwijgen.

Aldus gepubliceerd en geafficheerd van de puije van het Raadhuis te Soerabaija, den 17den april 1834.

De 2de deurw. en gezw. expl. voornoemd,
J. HEIJNNEMAN.

—Alzoo President en Leden in den Raad van Justitie te Samarang, bij notul in dato 16 dezer, op het daartoe door

den procureur Willem van Blommestein, als gemagtigde van het collegie van weesmeesteren dezer stede, in hunne qualiteit als desolate boedelkamer, en als zoodanig administrerende den boedel van wijlen Gerardus Anthonius Mowriks, gedaan verzoek tegen de niet gecompareerde pretendenden, hebben verleend het tweede defaut, en geadmitteerd tot het doen eener derde citatie, tegen den 28sten mei 1834, ten einde de defaillerende pretendenden alsnog hunne vermeende actien te institueren, en wijders te zien dienen van intendit en procederen tot het judicium van preferentie en concurrentie, alsdan te hooren verzoeken, dat de niet gecompareerde pretendenden zullen worden opgelegd een eeuwig stilzwijgen;

Zoo is het, dat ik ondergeteekende deurwaarder en gezworen exploitateur bij den Raad van Justitie voornoemd, mits deze voor de derde maal dagvaard allen en een iegelijk, die eenige actie of pretentie op en jegens den voornoemden boedel vermeenen mogten te hebben, om op woensdag den 28sten mei 1834, des morgens ten half acht ure, in persoon dan wel bij gemagtigde te compareeren ter openbare rolle van gemelden Raad, ten einde aldaar het tweede defaut te purgeren, en alsnog hunne pretentie aan te geven, te verifiëren en wijders te zien dienen van intendit, en daarna te hooren verzoeken, dat de niet gecompareerde pretendenden zullen worden opgelegd een eeuwig stilzwijgen, en voorts te procederen tot het judicium van preferentie en concurrentie.

Aldus geafficheerd en gepubliceerd voor de puije van het raadhuis te Samarang, den 26sten april 1834.

De deurwaarder voornoemd,

A. PIJL.

—Alzoo bij appointment van den raad van justitie te Samarang, dd. 7 dezer, op den requeste van Johan Fredrik Apon en Jacobus Albertus van der Spek, handel hebbende gedreven te Samarang, onder de firma van Apon en Co., zoo voor hun zelve als ieder afzonderlijk is verleend, citatie met de clause van edicte, voor zoo veel de onbekende en absente crediteuren aangaat, om te compareeren ter openbare rolle van gedachten raad, op woensdag den 21sten mei 1834, des morgens ten half acht ure, ten einde de door hun geobtimeerde brieven van cessie te zien presenteren, en tevens te hooren eischen interinement van dezelve, en te hooren verzoeken om ontslagen te worden, van de personeele comparitie, met admissie om bij procuratie te mogen compareeren; en eindelijk, om te komen zien stellen, een curator over der cessionanten goederen, die de behandeling derzelve zal hebben tot anders dien-aangaande zal zijn geordonneerd;

Heb ik ondergeteekende, deurwaarder van meergemelden raad, gedagvaard bij edicte alle de niet afzonderlijk geciteerde en onbekende crediteuren van gemelde Johan Fredrik Apon en Jacobus Albertus van der Spek, kooplieden te Samarang, zoo voor hunne firma Apon en Co., als voor hunne particuliere rekening tegen dag en plaats voornoemd, en ten sine voorschreven.

Aldus gepubliceerd en geafficheerd voor de puije van het Raadhuis te Samarang, den 23sten april 1834, en aan de directie der javasche courant ter insertie verzonden.

De deurwaarder voornoemd,

A. PIJL.

VERKOOP VAN GOEDEREN.

Verkoop op regterlijk gezag: In den loop van deze maand, ter instantie van den advokaat Mr. H. Klein, voor en van wege Johannes Ekenholm, zullen door den deurwaarder van den landraad der stad en voorsteden van Batavia, ten overstaan van eene commissie uit gemelden raad, bij wege van executie, publiek worden verkocht, de ondervolgende vastigheden, als toebehoorende aan Achmat Djen ook genaamd Mochamat Djen, zoo voor zich als in hoedanigheid van speciale gemagtigden van de vrouw Haseba, weduwe van den kapitein Jamalodien en van Bilal Oesoep Achmat.

Zeker erf, bebouwd een steenen pedak met pannen gedeckt, staande en gelegen omtrent ¼ uurgangs, buiten deze stad, digt bij Tana Sareal, of in het westerveld het 6de deel van het blok O, sub no. 466, bij de verponding doorlopende onder no. 3997.

Zeker stukje tuinland, gelegen een half kwartier uurgangs, zuidwestwaarts buiten deze stad, omtrent 20 roeden beoosten de overwatergracht, in de wandeling genaamd Patoekan, of in het westerveld het 6de deel van het blok O, sub no. 468, bij de verponding doorlopende onder no. 3998.

Zeker stukje tuin, gelegen buiten deze stadspoort Utrecht, in het westerveld het 2de deel van het blok P, sub no. 30, 23, 24, 25, 26 en 27, bij de verponding doorlopende onder no. 4015.

Indien er iemand mogt zijn, die eenig regt, actie of toezegging op voorschreven vastigheden, zoude willen pretenderen en zich opposeren tegen gemelde executie en verkoop, die come en make het mij ondergeteekende bekend.

BATAVIA,

den 1sten mei 1834.

De deurwaarder voornoemd,

E. JACOBS.

(Zie verder het bijvoegsel.)

WOENSDAG den 7den Mei 1834.

—Verkoop op regterlijk gezag: In den loop van deze maand, ter instantie van den advocaat Mr. H. Klein, voor en van wege het vendu-kantoor, zal door den deurwaarder van den landraad der stad en voorsteden van Batavia, ten overstaan van eene commissie uit gemelden raad, bij wege van executie, publiek worden verkocht, de ondervolgende vastigheid, toebehoorende aan den Chinees Tio Engiam.

Zeker erf, zijnde de geregte drie vijfde gedeelte op het aandeel van Tio Engiam, bebouwd in het geheel met een bamboezen huis, met pannen gedekt, staande en gelegen omtrent 20 roeden, beoosten Compagnies land, van de kruidmolen, of in het westerveld, het 1ste deel van het blok M, sub no. 16, bij de verponding doorlopende onder no. 4734.

Indien er iemand mogt zijn, die eenig regt, actie of toezegging op voorschreven vastigheid, zoude willen pretenderen en zich opposeren tegen gemelde executie en verkoop, die kome en make het mij ondergeteekende bekend.

BATAVIA, den 1sten mei 1834. De deurwaarder voorn. E. JACOBS.

—Verkoop op regterlijk gezag: In den loop van deze maand, zal door den deurwaarder van den landraad der stad en voorsteden te Batavia, ten overstaan van eene commissie uit gemelden raad, bij wege van executie, publiek worden verkocht, de navolgende vastigheid, toebehoorende aan den Chinees Lim Lengsoej, ten behoeve van Njeij Wat.

Zeker erf, zijnde de geregte 1/2 gedeelte of het aandeel van boven gemelden Lim Lengsoej, bebouwd in het geheel met een steenen pedak met pannen gedekt, staande en gelegen buiten deze stadspoort Diest aan de oostzijde van de Rivier-Croco, in het westerveld het 4de deel van het blok M, sub no. 190, bij de verponding doorlopende onder no. 4048.

Indien er iemand mogt zijn, die eenig regt, actie of toezegging op voorschreven vastigheid zoude willen pretenderen en zich opposeren tegen gemelde executie en verkoop, die kome en make het mij ondergeteekende bekend.

BATAVIA, den 1sten mei 1834. De deurwaarder voornoemd, E. JACOBS.

—Verkoop op regterlijk gezag. In den loop der aanstaande maand mei, den dag nader te bepalen, zal te Bangil door den geëmployeerde ter secretarie van de residentie Passaroeang, belast met het executeren van civiele vonnissen, ten overstaan van eene commissie uit den landraad van gemelde residentie, bij wege van executie, publiek worden verkocht;

Zeker erf, met het daarop staande steenen huis, met pannen gedekt en bijgebouwen; staande en gelegen in de kampong Bendoengol, regentschap Bangil, bij de verponding doorlopend onder no. 376, toebehoorende aan Soema Widjojo, ten behoeve van P. W. Hofland.

Indien iemand daarop aanspraak vermeend te hebben, die kome en make het mij ondergeteekende bekend.

PASSAROEANG, den 2den april 1834. De geëmployeerde voornoemd, J. H. SLEEBOS.

—In den loop van deze maand mei, zal op publieke vendutie, op een nader te bepalen dag, worden verkocht, een huis en erf op het Koningsplein, benevens den netten wel geconserveerden inboedel, toebehoorende aan J. E. de Witte van Harnsten.

—Gebroeders Beijnon, hebben pas ontvangen uit China, mandarijn natte en gedroogde geconfijte gember, fijne thee als: pecco, hijsant, souchon en powschon, alsmede zware zwarte crab, en diverse gilde stoffen, dagesnecessaires.

For Sale By Public Auction, on the 10th May, (if not previously disposed of by private bargain) the Schooner FOX, of about 75 tons burthen. As she now lays in these roads.

She is only 2 years old, newly coppered and well found with every description of store. For further information apply

MILNE & BLANKENHAGEN. SOERABAYA, 26th April 1834.

GEBOORTEN

Heden beviel voorspoedig van eenen zoon, de echtgenoot van CHARBON, den 17den april 1834. ADRIAANSE, 2de luitenant.

STERFGEVALLEN

Heden overleed de heer Hendrik Bath, lid der factorij van de Nederlandsche handel-maatschappij, nalatende vier kinderen uit zijn eerste huwelijk.

BATAVIA, 30 april 1834.

VERSCHILLENDE BEKENDMAKINGEN.

De gecombineerde Commissie uit de Hervormde en Evangeliesche Luthersche Gemeenten te Batavia, voor den opbouw eener gemeenschappelijke Kerk, ten dienste der beide gemeenten, zich refererende tot de bekendmaking des Gouvernements, geinsereerd in de Javase courant van den 23sten dezer no. 33, maakt hiermede aan de ingezetenen te Batavia bekend, dat de Commissie zelve met de lijsten van intekening op de hoofdplaats zal rondgaan, met in achneming der navolgende orde:

Op maandag den 5den mei 1834, langs Parapatan, door de leden D. Lenting en F. W. van Spangenberg.

Op dinsdag den 6den mei 1834 en volgende dagen, langs Koningsplein en Tanabang, door de leden N. Pijnt Mentz en J. H. van Starckenborgh Jutting.

Op woensdag den 7den mei 1834 en volgende dagen, langs Molenvliet, de Prinselaan, Rijswijk en Noordwijk, door de leden J. F. L. Stettz en J. van Slingerlandt.

Op maandag den 12den mei 1834 en volgende dagen, om de west, binnen de stad, bevattende alle de grachten en straten, bevesten de Groote Rivier, door de leden A. A. Zuiderstroom en G. C. van Rijk.

Op dinsdag den 13den mei 1834 en volgende dagen, om de oost, binnen de stad, bevattende als boven, bevesten de Groote Rivier, door de leden J. F. L. Stettz en G. C. van Rijk.

Op woensdag den 14den mei 1834 en volgende dagen, langs Jakarta, Goenong Saharie en Walterreden, door de leden D. Lenting en J. H. van Starckenborgh Jutting.

De Commissie voornoemd, D. LENTING, Voorzitter, J. H. VAN STARCKENBORGH JUTTING, BATAVIA, den 30sten april 1834.

—Bij resolutie van president en leden van raad van justitie te Batavia, dd. 24 april 1834, is voor den tijd van een jaar verlangd, de bij dispositie van den 22sten november 1832, gedeceerneerde curatele over de persoon en goederen van Marguerite Eustache de Benetot des Grois, thans weduwe Henry Victor le Balle, tot curatoren benoemd de heeren Hendrick Blom en J. F. L. Stettz, wordende de gemeente hiervan bij deze kennis gegeven.

Ter ordonnantie van President en Leden in den Raad van justitie te Batavia.

De Griffier, P. VAN HOEK.

—Op den 29sten april is verloren eene koperen boussole, met reflexie spiegel, in een lederen doosje. Die dit instrument terug bezorgt, zal, des verkiezende, daarvoor beloond worden.

L. DE STURLER.

—Ecole de Danse, Chez Tréhan, à Goenong Saharie, en face la Grande Ecole du Gouvernement.

VERTREKKENDE PERSONEN.

F. van Heemkerck, vertrekt naar Nederland.
De heer J. H. V. van Reede van Oudtshoorn, verlaat Java.

MARKTPRIJZEN

	Guld.	Cents	Guld.	Cents	Guld.	Cents
Rijst, eerste soort, per kojang	100		100			
Idem, tweede soort, per kojang	148		85		166	50
Idem, derde soort, per kojang	138		70			
Idem, eerste soort, per gantang (picol)		67		43		
Idem, tweede soort, per gantang		60		37		
Idem, derde soort, per gantang		57		30		
Koffij, per pikol	35		30		28	
Klapper-olie, per takker van 22 bottels	3	50	6	00	11	88
Katjang-olie, per takker van 33 bottels	6		19		5	94
Dempel-olie, per pikol	18		19		19	
Brandhout, per vaden van 18 voeten lang, 6 voeten hoog en 2 voeten breed	14		20		12	

NB. Bovenaangeelde artikelen zijn allen in koperen maat gerekend.

Te Samarang wordt de kojang á 22 pikols of 3500 g gerekend.

Van heeren Directeuren van de Kweekschool voor de Zeevaart te Amsterdam, en van het fonds voor verminkte Zeelieden en derzelve hulpbehoevende nablijvenden; bij ons ontvangen zijnde hun verslag over 1832, zoo haast wij ons daarvan door deze mededeeling aan het publiek te doen door hetzelfde hier achter te laten volgen: Geen oogenblik twifelen wij of een ieder zal met ons, het nuttige en mildadige der bovengemelde instellingen, inzien en wij mogen dus met regt de medewerking van allen zijden verwachten, tot instandhouding van zoodanige heilzame Vaderlandsche inrigtingen.

Kommissarissen Correspondenten voor het fonds ter aanmoediging van 's Lands Zeedienst, opgericht te Amsterdam in 1781.

J. C. GOLDMAN.
D. LENTING.
VINJU, kassier.

VERSLAG van Kommissarissen over het Vaderlandsch fonds ter aanmoediging van 's Lands Zeedienst opgericht in 1781, wegens den geldelijken en persoonlijken staat van hetzelve ingestelde, onder hun bestuur zijnde

WEDUWENFONDS

Loopende over den 1ste 1832.
Uit de rekening hierbij overgelagd, blijkt, wat op de onderscheiden posten is ontvangen en uitgegeven. Een en ander zal bij dit verslag overgenomen, en daar waar noodig toegelicht worden:
als ontvangsten komen voor:
a. Interessen van het kapitaal van dit fonds . . . f 11,949:97
b. Donaties, gewone, zijnde de giften hier te lande in onderscheidene steden f 614:70
c. Donaties buitengewone.
1. Dit Nederlandsch Oost-Indië overgemaakt f 1000:00
2. Bij het collegie zeevreesheid gepercipieerd 125:00
3. Legaat van wijlen den heer Mr. Jacques Teijssset - 2000:00
- 3,125:00
- 3,739:70

Aan inkomsten te samen . . . f 15,689:67

En daarenboven staat nog in het credit als geene eigenlijke ontvangsten zijnde, maar tot de kapitaalrekening behoorende;
d. Het saldo der kas a. p. f 51:84
e. De post op 1 januarij 1832 in prolongatie loopende - 3000:00
f. Verkoop van f 5000 obligaties ten laste der Nederlanden 6 pCt. & 9 1/2 pCt. - 4,593:75
- 7,645:59

Bedragende het credit der rekening alzoo f 23,335:26
Waarvan wij verantwoording schuldig zijn.
De uitgaven zijn geweest;
a. De uit dit fonds toegestane gratificaties aan:
70 verminkte zeelieden - 3,708:63
18 weduwen - 1,249:64
4 kinderen - 41:00
15 hulpbehoevende ouders - 267:87
107 te samen, aan welken is betaald f 5,267:14
b. De gewone toelage aan de kweekschool voor de zeevaart - 1,500:00
c. Aankoop van f 16,000 inschrijving nationale 5 pCt. werkelijke schuld - 12,745:00
d. Boekhouding en verdere onkosten - 236:16
Uitgaven te samen f 18,748:30
waarbij gevoegd het saldo;
e. In kas f 86:96
f. In prolongatie loopende - 3,500:00
f 3,586:96

Waarmede de opgemelde baten zijn verantwoord met f 23,335:26 De staat van het fonds is in het onderwerpelijke jaar weder vooruitgegaan; de interessen zoo wel als de gewone donaties beliepen iets meer dan in het vorige jaar, en buitengewoon is f 3,125:00 ontvangen, twee kansbiljetten van dit fonds worden uitgeloot en met f 2,000:00 uitgestelde schuld tot werkelijke schuld overgebracht, waarmede ook de renten daarvan komende zijn verhoogd. Zoo aan de gewone of jaarlijksche donateuren, als aan hen die ons fonds buitengewoon begiftigden, en onder welke laatsten wij blijvend mogen tellen onze begunstigers in Nederlandsch Oost-Indië, brengen wij onzen dank toe voor den bijstand, welken zij aan deze edele Vaderlandsche instelling blijven betoonen, zoo ook den dank van hen die van de daarvan gedane uitdeelingen het dadelijk genot hadden. En mogt het bestaan van dit fonds, nu al meer dan eene halve eeuw tellende, en door zoo veel nieuws opgevolgd, als bij sommigen minder bekend zijn, velen weten het dat de uitdeelingen, welke ons weduwenfonds sedert zoo lange gaf, en bij voortduring geeft aan verminkten en aan weduwen, kinderen en ouders van gesneuvelden in eene actie te water in dienst van het Vaderland, blijven zijn, dat ze geregeld om de drie maanden volgens bepaalde tarieven worden uitgedeeld, en dat sedert 1781 niemand in de termen vallende is afgewezen, gelijk dan ook uit de jongste actien tegen de Belgen weder onderscheiden dier ongelukkigen door ons zijn opgenomen en geregeld worden uitbetaald. Het collegie zeevreesheid bragt bij ons over f 125:00 als bij hen ten opgemelden einde gepercipieerd, alzoo men toen en te regt oordeelde, dat zulks niet tot hunne attributen, maar meer bij ons fonds behoorde.

Het ons besproken aanzienlijk legaat van wijlen onzen immer betreunden in der tijd wakkeren mede-commissaris Mr. Jacques Teijssset, mogten wij na het overlijden van zijne weduwe in 1832 met f 2000:00 ontvangen. Hij kende deze instelling van nabij en zijn edele geest vond zekere blijvende ondersteuning overwaardig. De kweekschool voor de zeevaart, eene instelling, welke hare geboorte aan dit weduwenfonds is verschuldigd, en door de jaarlijksche ondersteuning daaraan uit hetzelfde gegeven, nu in dit jaar weder f 1,500:00 zoo eerlijk als roemvol is staande gehouden, strekt ten waarborg dat ook hierna, de gelden van dit fonds nuttig worden besteed.

Op 1e januarij 1832 liep in prolongatie f 3000:00 en ultimo december bedroeg die post f 3,500:00 dit hebben wij alzoo mobiël om de uitdeelingen in januarij te kunnen bestrijden.

Overgaande tot den persoonlijken staat van ons fonds, wij het hier gezegd: dat al de trekken uit den oorslag van Doggersbank ten jare 1781, van wanneer de oprigting van dit fonds dateert, overleden, zoo dat onze tegenwoordige gratificatiën behoren tot de actien te water in 1797, voor Algiers, Palembang en andere plaatsen in Oost-Indië, en nu laatst uit den strijd met de Belgen op de schelde, het Hazegras enz.

De staat derzelve is als volgt:
Op den 1sten Januarij 1832 68
Aangenomen in 2
- 70
Als overleden afgeschreven 4
- 66
Weduwen.
Op den 1sten Januarij 1832 17
Aangenomen in 18
Zijnde er geene afgegaan.
Kinderen.
Op den 1sten Januarij 1832 8
Aangenomen in 8
Zijnde er geene afgegaan.
Ouders.
Op den 1sten Januarij 1832 14
Aangenomen in 16
Als overleden afgeschreven 14

Blijvende op ultimo december 1832 alsoo een geheel van 106 personen, zijnde hetzelfde aantal als het het begin van dit jaar, maar in eene eenigzins andere verhouding.

Van deze 106 personen worden door ons alleen bedield.
Verminkten 3
Weduwen 11
Ouders 3

en volgens de bestaande overeenkomsten met het fonds tot aanmoediging en ondersteuning van de gewapende dienst in de Nederlanden, ontvangen van deze beide instellingen van hen en van ons, de volgende hunne bepaalde uitdeelingen:

Verminkten 63
Weduwen 34
Kinderen 34
Ouders 11
- 84

terwijl nog vijf kinderen alleen bedeeeling ontvangen uit het fonds voor de gewapende dienst, als zijnde boven de jaren bij onze voorschriften bepaald, en waarmede het totaal van 106 weder overeenkomst.

Bij onze vorige verslagen is het uitoerig behandeld, hoe met het opgemelde fonds voor de gewapende dienst ten jare 1817 een concordaat is gesloten, om ongelukkige zeelieden of hunne betrekkingen uit eenige actie te water, gemeenschappelijk te ondersteunen, om alzoo hunne toelagen te vermeerdere en derzelve lot duurzaam te verzekeren. In het nu afgelopen jaar 1832 werd bij den weerbaren stand, en de uitbreiding van onze Marine, en in het onzekere of hieruit niet belangrijke evenementen konden resulteeren, het gemeld concordaat bij de beide fondsen in nadere overweging genomen, en voor het vervolg een meer gelijkmatige, vooral voor ons fonds voordeeligs maatstaf aangenomen, waardoor tevens de toelagen naar de bedielden enigzins zijn verbeterd. Dit concordaat is sedert dien tijd het tarief onzer gemeenschappelijke uitdeeling voor hen die in de termen van bedeeeling vallen, blijvende de vroegeren naar het eerste tarief van 1817 hunne betalingen op den ouden voet behouden. Van de bedielden worden er nu en dan ook in het Invalidenhuis te Leiden opgenomen, gelijk zich daarin onderscheidene van de door ons gepercipieerde verminkte zeelieden bevinden.

Met het einde van het jaar 1832 hebben wij in de openbare nieuwspapieren aan onze instellingen herinnerd, en dat wij gereed blijven, elke gift voor dit fonds te ontvangen, wij worden dit raadzaam, om ons niet meer en meer te zien vergeten, en als te zien verdringen door anderen, welke zich uit over de goede zaak meer of minder aanboden, om de taak te vervullen welke dit fonds 50 jaren lang met het best gevolg op zich nam, en die zulks deden als of ons fonds niet bestond. Deze onze roepstem is ook niet onbeantwoord gebleven; het behoort tot het verslag van 1833 om hiervan het resultaat te berichten. Bij deze gelegenheid ondervonden wij als op nieuw, de steeds ijverige medewerking van onze mede-commissarissen in onderscheidene steden, welken wij daarvoor, alsmede voor zoo verre eenigen hunner onze gratificatiën nithetalen, ook in dat opzigt onzen welkenouden dank bij dezen en bij hernieuwing toebrengen. In het bestuur van dit fonds zijn eenige veranderingen voorgevallen. De heer Mr. N. J. Gallé is te 's Gravenhage overleden. De heer H. D. Hooft nam, om redenen waarin wij moesten be-

rusten zijne demissie. De heeren *Jacob Hartzen* en *Jonkheer Mr. Cornelis Dedel* werden weder benoemd. In de twee eersten missien wij overige medehelpers, waar het strekt ons daarbij ten troost, dat in de benoeming van de beide laatste op eene waardige wijze in het verlies hier ter stede is voorzien.

Bemoedigend is dit overzigt ommer administratie; bemoedigend voor onze zeelieden, die bij versinking en verwoeding voor henzelven, of voor hunne nablijven op eene werkdadige ondersteuning hunner landgenooten mogen rekenen; maar vooral bemoedigend voor den Nederlander, als hij ook hierin de sprekende bewijzen ontmoet, dat in de mogelijkste omstandigheden, mededeelzaamheid en hulpbetoon de hoofdtrekken van ons volks karakter blijven uitmaken, en dat onze instelling de zeevaart blijft aanmoedigen, door ondersteuning van hen die voor ons strijden, en door opvoeding en bekwam making van het aankomende geslacht voor den zeemanstand. Commissarissen vinden dan ook in die onbekrompen ondersteuning van dit hun dierbaar fonds, en in de dankbaarheid van hen, welke daaruit eenige bedeeling of opleiding genieten, hunne belooning, en zij zullen het zich blijvend te pligt stellen, deze eere-Nederlandsche instelling naar hun best vermogen voortstaan, en die volgens de voorschriften en het doel van de gevers ten meermste nutte van de daaruit begunstigen te beheeren.

Amsterdam den 1den juni 1832.
Commissarissen van het Nederlandsche Fonds
ter aanmoediging van 's Lands Zeedienst,
L. ZEEGERS VEECKENS, direc.
C. DEDEL, sec.

1832.

Verslag van Commissarissen over het Nederlandsche fonds ter aanmoediging van 's Lands Zeedienst opgericht in 1781, wegens den geldelijken en persoonlijken staat van de onder hun bestuur zijnde: *Kweekschool voor de Zeevaart opgericht in 1785.*
Loopende dit verslag over den jare 1832.

1.

De geldelijke staat van dit fonds wordt ontvouwd bij de rekening en verantwoording hierbij overgelegd; de daarbij vervatte posten worden bij dit verslag overgenomen, en zoo veel de duidelijkheid dit vordert toegelicht.

Als ontvangsten komen voor.

a. Interessen van het fonds van dit gesticht	f 6,299: 47
b. Subsidie.	
1 ^o . Van den staat.	
a. Sedert 1813 en vroeger jaarlijks toegestaan	f 12,000: 00
b. Sedert 1824 ter vervanging der, van de oprigting 1785 af aan bestaan hebbende vrijwillige recognitie op uitvarende schepen ter koopvaardij	7,000: 00
	f 19,000: 00
2 ^o . Van de stad Amsterdam	
restitutie van stedelijken accijs op voedsel en brandstof	323: 66
3 ^o . Van het weduwenfonds, den gewonen onderstand	1,500: 00
c. Donaties.	
1 ^o . Gewone jaarlijkse	
a. Van onderscheidenen hier te lande	f 1,848: 60
b. Van de erven van den Luitenant Admiraal van Kinsbergen	300: 00
c. De bus in het gesticht	46: 91 ^s
	f 2,190: 51 ^s
2 ^o . Buitengewone.	
a. Uit Nederlandsch Oost-Indië overgemaakt	f 2,031: 00
b. Begint van wijlen den heer Mr. Jacques	2,000: 00
	f 4,031: 00
	f 6,221: 51 ^s
d. Kostgelden van eenige kweekelingen	1,057: 00
e. Maandgelden (het een derde daarvan) van gevaren hebbende, en in dit jaar jaar ontslagene kweekelingen	1,684: 58
Als inkomsten te zamen	f 36,086: 22 ^s
Waarbij nog gevoegd	
f. Het saldo van de vorige rekening	3,426: 17
Zoo bedraagt het credit der rekening	f 39,512: 39 ^s
De uitgaven zijn geweest:	
a. Huishouding d. i. voeding, verpleging brandstof enz. ten dienste van de gezamenlijke bewoners van het Kweekschool	11,828: 92 ^s
b. Kleding voor de in het gesticht opgenomen kweekelingen	5,434: 10 ^s
c. Ausrusting van 25 naar Zee vertrokken of op Z. M. schepen geplaatste kweekelingen	2,947: 22
d. Stuurmanskamer en schoolbehoefden	525: 77
e. De twee prijzen aan kweekelingen van den Luitenant Admiraal van Kinsbergen	83: 00
f. Onderhoud van en reparatie aan het gebouw	1,572: 13 ^s
g. Het instructie-vaartuig, tot vernieuwing en onderhoud van de tuigagie	3,875: 82
h. Tractementen en pensioenen aan officieren, onderrijzers en suppoosten	8,296: 66
i. Betaalde leges voor de lands subsidie	47: 80
k. Geld belegging tot kapitaal	3,100: 00
Aan uitgaven te zamen	f 37,711: 43 ^s
Waarbij gevoegd	
l. Saldo in den Staat december 1832	1,800: 96
Bedraagt dit gelijk met de creditzijde	f 39,512: 39 ^s

Tot toelichting op de posten van ontvang en uitgave merken wij het volgende aan: interessen hebben meer dan het vorige jaar opgebracht f 55: 03, veelal op de in betaling ontvangen schatkist-biljetten geprovenieerd. De subsidie tot een gezamenlijk bedrag van f 19,000, is door Z. M.

den Koning, even, als voor vorige jaren ons goedgunstig verleend.

Restitutie van stedelijken accijs van de stad Amsterdam is f 26: 60^s meerder, veroorzaakt door de verhoogde betaalde belasting.

De jaarlijkse donaties zijn met f 150: 34 verminderd, maar dit is ruim opgewogen door de buitengewone donaties welke dit jaar tot f 4,031: 00 zijn geklommen.

De uit Nederlandsch Oost-Indië overgemaakte f 2,031: 00 zijn voortgekomen uit f 2,000: 00 aandeel in zene remise van f 3,000: 00 en f 31: 00 aan kweekelingen aldaar voorgeschoten, en hier door hen vergoed.

De kostgelden van eenige kweekelingen hebben f 455: 00 minder, de derden der maandgelden daarentegen f 334: 23 meer bedragen; in het algemeen zijn de posten van ontvang aan die van het vorige jaar nagenoeg gelijk gebleven, zijnde er slechts over allen te zamen f 377: 38^s meer ontvangen.

De eigenlijke posten van uitgaaf voor huishouding, kleding, uitrusting schoolbehoefden, reparatie en onderhoud aan het gebouw en instructie-vaartuig, tractementen enz., zijn vrij nabij gebleven aan die van het vorige jaar, toen beliepen dezelve te zamen f 35,708: 84 in dit jaar f 34,611: 43^s of f 1,097: 40^s voor allen minder.

Deze bezuiniging van f 1,097: 40^s op de uitgaven, en de meerdere ontvangst van f 377: 38^s te zamen eene bate opleverende van f 1,474: 79 en een gedeelte van het saldo hetwelk a. p. in cas bleef, stelde ons in staat om ingevolge onze instelling eenen organieken pligt te vervullen, te weten: om de Buitengewone ontvangsten niet allen dadelijk te verbruiken, maar die zoo veel mogelijk als kapitaal aan te leggen, hetwelk wij ons sedert jaren hadden moeten ontzeggen, om dat toen de gewone inkomsten de lasten niet konden dekken, zoo zelfs dat wij, blijkens ons verslag van 1830; in de jaren 1828 en 1829 op het kapitaal f 7,000: 00 waren ingeteerd, meest al ter zake van de aanzienlijke reparatie aan het gebouw, en de vernieuwing van het instructie-vaartuig. Op de rekeningen van 1830 en 1831 waren wij boven de opgemaakte f 7,000: 00 nog daarvoor ingeteerd f 833: 25 en op deze rekening komt als buitengewone inkomsten voor f 4031: 00 te zamen f 4,864: 25 en indien wij in het nu onderwerpelijke jaar 1832 niet zoo buitengewoon waren ondersteund, wij zouden ook nu ongeveer weder f 1,600: 00 zijn achter uitgegaan op de kapitaal rekening; om slechts dit te beleggen durfden wij niet wagen maar wij affecteerden daarvoor f 3,100: 00 aan schatkist-biljetten, om dat wij die als zoodanig ontvangen hadden, omdat bij onverhoopte behoefte, deze meest mobiel zijn, en in de hoop om het resteerende tot f 1,764: 25 in het volgende jaar te kunnen uitaparen, en zoo weder te doen wat pligt en voorzigtigheid ons gebieden.

Uit het vorenstaande blijkt dat de gewone ontvangsten hebben belopen even f 32,000: 00 en de uitgaven even f 34,600: 00 waarvan aftrekkende, hetgeen als laatste termijn van de vernieuwing van het instructie-vaartuig is betaald, zoo zullen de uitgaven ook nagenoeg f 32,000: 00 montseeren, strekkende ten bewijze dat onze gewone inkomsten, ter bestrijding van onze gewone uitgaven benoedigd zijn, en niet zonder inkrimping onzer instelling kunnen gemist worden, aangezien op buitengewone ontvangsten toch niet mag gerekend worden, als zijnde geenzins te voorzien, veelmeer omgekeerd, dat de buitengewone ontvangsten noch vermogen te ramen bij de begroting, welke wij telken jare na het scrupuleust onderzoek op het zuinigst vaststellen, en welke wij ons bij onze handelingen ten rigtsoerstellen. Terwijl ook, gelijk is gezegd, volgens onze organieke instelling, alle buitengewone ontvangsten als kapitaal behooren te worden aangelegd, een maatregel zoo voorzigtig en zoo noodzakelijk, dat zonder denzelven het duurzaam bestaan dezer stichting op solide gronden niet denkbaar is, en de kweekschool ook zonder die reserve, welke zoo menigmaal, en nu oulans nog bij de aanzienlijke reparatie aan ons oud gebouw, en bij de vernieuwing van ons instructie-vaartuig zoo aanzienlijk heeft moeten worden aangesproken, niet zou hebben kunnen blijven bestaan, een maatregel alzoo, waarvan de voortdurende bloei van de kweekschool van nu omtrent 50 jaren ten grondslag ligt en afhankelijk blijft.

11.

De personele staat der kweekelingen was in 1832 als volgt:

Op den 1sten januarij 1832 in het gesticht, bevaren	5
onbevaren	64
	69
Op reis waren er kweekelingen	35
In het gesticht en op reis alzoo	104
Bijgekomen in 1832 gratis aangenomen	19
Voor kostgeld	1
	20
Zoo dat de administratie in 1832 heeft geloopt	
over kweekelingen	124
Van dit getal zijn in het loopende jaar ontslagen	
Hoorabel ontslagen na gedane reis	1
Ontslagen op verzoek na gedane reis	1
— idem onbevaren	1
	2
Te Batavia verbleven	1
Op reis overleden	1
	24
Blijvende alzoo op den 31sten december 1832 onder	
het bestuur van Commissarissen der kweekelingen	100
als in het gesticht bevaren	5
Onbevaren	68
	73
Op zee zijnde kweekelingen	27
	160 als boven.
Naar zee zijn gezonden, bevaren voor de	
tweede reis	10
Onbevaren voor de eerste reis	15
	25 te zamen.
Ben laten januarij 1832 waren er op reis	35
	60
Hiervan zijn terug gekomen	31
Te Batavia gebleven	1
Op reis overleden	1
En ultimo december 1832 nog op reis	27
	60 als boven.

Wij namen in 1832 twintig nieuwelingen aan, 19 gratis en één voor het kostgeld van f 240:00 allen hebben het bepaald examen ondergaan, en zijn bij vergelijking als de best voldoende gekozen uit een getal van 69 candidaten.

Het is als of de lust om in de kweekschool te worden aangenomen, meer en meer toeneemt; bij elke opschrijving worden wij met aanzoecken daartoe als overstelpt, en zijn daardoor in de verplichting, meer en meer naauw toetezien dat de aangeboden de gevorderde vereischten tot opschrijving bezitten, waartoe wij, om niemand te verongelijken, dikwijls onzes ondanks gebonden worden, en alzoo steeds een overgroot getal candidaten moeten afwijzen.

Vijf-en-twintig kweekelingen zijn in 1832 naar zee gezonden als kajuitwachters en ligmatrozen, allen bij de Nederlandsche koopvaardij, verre de meesten van Amsterdam, vooral naar Oost- en West-Indië, één op de Zuidzee-Walvischvangst, van deze 25 waren er 10 die hunne tweede reisdeden, de overige 15 de eerste. Die van zee kwamen bragten ons meest allen gunstige getuigenissen van hunne gezagvoerders. Zij waren alzoo met de daad erkentelijk voor het genotene in dit gesticht, en toonden ook dat hunne reis hen nuttig en voordeelig was, en zij die ten grondslag wilden leggen voor hun volgend bestaan.

Na volbragte reizen zijn 19 jongelingen honorabel ontslagen, twee wegens ongeschiktheid en één op verzoek, één is te Batavia twee wegens ongeschiktheid en één op verzoek, één is te Batavia overleden, en één op zee overleden.

Veel verschilt het personeel ook in deszelfs bijzondere details niet met het laatsvoorgaande en vroegere jaren. Wij wenschen het ook op die hoogte te houden, en ofschoon het opbrengen van de Nederlandsche schepen ons in de laatste maanden van het jaar 1832 belemmering gaf, zoo is de hoop weder levendig, dat wij ongehinderd zullen kunnen voortgaan in de plaatsing onzer kweekelingen, en om dezer weder door nieuw aantennemen te doen vervangen.

III.

Dit onderdeel van ons verslag wijden wij aan hetgeen niet dadelijk tot het financieel of personeel van ons Gesticht behoort, en daarbij nopen pligt en dankbaarheid ons, om in de eerste plaats onze hulde en erkenning te brengen aan Z. M. den Koning, die zoo krachtadig ook aan ons het JE MAINTIENDRAI vervult, en Hoogstdezelfs belofte ons in 1813 gedaan, gestand doet, voortgaande om, even gelijk H. D. dit ten opgemeld jare met zoo vele woorden, op de ondubbelzinnigste wijze deed, ook nu nog het nut dezer instelling te erkennen en die blijvend te ondersteunen. Op de audientien welke de koning in de hoofdstad gaf, mogten wij, den vader des vaderlands begroetende, H. D. minzame bemoedigende toespraak ontvangen, en ons bij hernieuwing in de koninklijke welwillenheid voor onze inrigting verheugen.

Ook Z. K. H. de Prins-Admiraal gaf ons doorslaande blijken van hooge bescherming en ondersteuning, waarvoor wij ook door deze onzen eerbiedigen dank betuigen.

Zijne Excellentie de Vice-Admiraal, Directeur-Generaal van de Marine, bleef onze inrigting als van ouds welgezind, en dienzelfden goeden wil ontmoeteden wij bij voorkomen bij elk der drie hoofd-departementen van de Marine.

In het jaar 1832 werd ons kweekschool behalve andere bezoeken, vereerd door dat van Z. K. H. prins Adelbert van Pruissen, en van den Russischen Admiraal, onzen landgenoot Graaf van Heyden, die, ofschoon in vreemde dienst, ook bij die gelegenheid betoonde een echt Nederlandsch hart te bezitten, en ons daarbij herinnerde aan het vroeger zoo hoogstvereerende bekende bezoek van den Keiser van Rusland.

Bij de begraving van het stoffelijk overschot van den edelen van Speijk volgden op vereerend aanzoek van den heer Schout bij Nacht, kommandant der Marine alhier, twaalf kweekelingen den trein; bij het passeeren van het lijk paradeerden de overigen in het want van het instructie-vaartuig en het hijschen der vlaggen huldigden van onze zijde die grootmoedige daad van zelsopoffering voor het behoud van de eer der Nederlandsche vlag. Aan de plegtigheid bij de begraving, gelijk mede aan die ter gelegenheid van het tweehonderdjarig bestaan van de Doorluchte school alhier, ook in 1832 gevierd, namen wij op de heusche uitnoodiging van dezer stadsregering met veel genoegen deel.

Vroeger deden wij verslag hoe in 1830 bij de algemeene wapenpening, een aanzienlijk getal onzer kweekelingen zich vrijwillig aanboden om Z. M. op deszelfs schepen ten oorlog te dienen, en dat dit aanbod in dien tijd met welgevallen vernomen, maar toen beleeft is afgewezen, om dat die jongelingen voor de gevorderde dienst te jong waren, en Z. M. in het welbegrepen belang der kweekelingen oordeelde, dat zij bij hunne loopbaan, de koopvaardij behoorden te blijven. Na dat in het laatst van 1832 de koopvaardij onder Hollandsche vlag door de maatregelen van de Engelschen en Franschen was gestremd, ontvingen wij op nieuw en met innig welgevallen het aanbod van een dertigtal kweekelingen, om gedurende den strijd met de Belgen op Z. M. vaartuigen ten oorlog te dienen. Wij hoorden daarop de ouders dier jongelingen, en naar gelange van derzelve antwoord, en onze overtuiging van de meer of minder jaren, ondervinding en geschiktheid, droegen wij acht hunner als vrijwilligers aan het departement van de Marine voor, hetwelk, nadat zij waren onderzocht, eenen beteren uitslag had dan in 1830, want drie bevarenen werden als stuurlieden en de vijf onbevarenen als stuurmansleerlingen aangenomen, gedurende de tegenwoordige tijdsomstandigheden, terwijl het departement der Marine ons verder behulpzaam was, ons te verzekeren de derden der maandgelden, door elken in dienst tredenden kweekeling als te gemoetkoming voor de uitrusting aan ons Gesticht verschuldigd. Die acht kweekelingen dienen tot hun genoegen en zoo wij vertrouwen tot eer voor henzelven, voor ons Gesticht, en voor het vaderland op Z. M. Kanonneerbooten op de Schelde.

In het financieel gedeelte verantwoordden wij f 2,000, als legaat van wijlen onzen overgetelijken Mede-Commissaris Mr. Jacques Teyssset; zijne grafstede in de Walen-Kerk alhier ons te gelijker tijd besproken, onder gehoudenis van onderhoud van onze zijde, en dat daarin niemand zal worden begraven, werd ons ook in dit jaar overgedragen. In 1832 ontvingen wij de kennisgeving, dat de heer P. Otter Tz., te Doesburg overleden, aan dit Gesticht de gelegateerd vierhonderd gulden inschrijving nationale werkelijke

schuld, waarvan de renten echter levenslang aan anderen zijn besproken, doch na wier overlijden dit geheel en onbelast aan ons kweekschool vervalt. Met erkenning vermelden wij dit; zoodanige bijdragen welke ons vast capitaal, en alzoo onze reventen gaande weg vermeerderen, vervrolijken onze uitzigten op de meer en meer duurzame vestiging van deze onze handeldrijvende zeevaart zoo nuttige inrigting.

Bij de openbare herinnering in de dagbladen, welke wij in het laatst van 1832 deden aan onze instellingen: het weduwenfonds en de kweekschool voor de zeevaart, en welke wij als genoodzaakt waren te doen, doordien anderen uit ijver voor de goede zaak, zich aanboden tot vervulling van pligten, waarmede wij ons ruim 50 jaren lang belasten, en zulks deden even als of ons weduwenfonds niet bestond, bij die herinnering, ontvingen wij niet alleen voor het weduwenfonds maar ook voor de kweekschool menig aangenaam blijk van belangstelling, en er is gegrunde hoop, dat dit in den loop van dit jaar kennelijk zal zijn in de vermeerderde gewone donatien, waartoe ons het uitzigt vooral te Rotterdam en te Utrecht is geopend. De naauwe verwantschap dezer twee instellingen, doet het ons hier kortelijk aantekenen, dat in 1832 door het weduwenfonds zijn gegratifioeerd 107 personen, hetzij verminkte zeelieden of weduwen, kinderen en ouders van gesneuvelden in eene actie te water, gelijk daarin in den laatsten tijd nog zijn opgenomen, die op de Schelde en bij het Hazegras zijn ongelukkig geworden, en waarin wij sedert 1781 aléén, en nader van 1817 af aan, hand aan hand met het fonds ter aanmoediging en ondersteuning van de gewapende dienst in de Nederlanden, voortgaan elk een die in de termen valt te ondersteunen, en alzoo ook hier met de daad 's lands zeedienst aantemoedigen.

De officieren, onderwijzers en suppoosten van onze schoole deden hunnen pligt, en gaven ons redenen van tevredenheid. De schoolonderwijzer overleden zijnde, mogten wij zijne plaats doelmatig vervuld zien. De vruchten welke ons stelsel van opvoeding en onderwijs opleveren, beantwoorden aan onze goede verwachting deswegens.

Voor de naar zee vertrokken kweekelingen, namen wij op zijn tijd andere nieuwelingen aan. De inschrijving der candidaten gaat geregeld voort, en het reglement van 1830 deswegens, en op het aannemen van kweekelingen vastgesteld, wordt stipt gehandhaafd, en bevordert de regelmatige wijze van opnaam. Zieken hadden wij niet van eenig belang; de zoo zeer gevreesde Cholera waarop wij ons in alles in het Gesticht voorbereid hadden, heeft zich, Gode zij dank! in ons kweekschool niet geopenbaard. Een veelbelovend jongeling is, gelijk is gezegd, op zee over boord gevallen en verdronken; met zijne betrekkingen treuren wij over zijn verlies. Onderscheidenen onzer zeevarende jongelingen zijn in Engeland opgebracht, andere in vreemde havens met de daar binnengelopen schepen verbleven, sommige die reeds aan boord waren, doch welker schepen niet uitliepen en weder afmonsterden zijn als van eene verloren reis te huis gekomen. Vurig verheugen wij er ons in, dat deze belemmeringen voor onze inrigting zoo benaauwend zijn opgeheven en dat wij weder in de gelegenheid zijn gesteld, onze kweekelingen te plaatsen, en werkelijk er reeds geplaatst hebben, waarin nu ruim een half jaar stilstand was, want geene andere konden of vermogten er in dien tijd in dienst gesteld of naar zee gezonden worden dan onder Hollandsche vlag, gelijk de acht genoemden bij Z. M. Marine.

In het personeel van Commissarissen vielen de volgende veranderingen voor: de heer H. D. Hooft, sedert 1829 Commissaris, bedankte om redenen welke wij moeten billijken. Wij doen bij dezen hulde aan zijnen ijver en belangstelling, in dien tijd aan onze stichting bewezen, gelijk mede aan die van den heer Mr. N. J. Gallé in 's Gravenhage overleden. De bestaande vacaturen in onze vergadering zagen wij op eene aangename en waardige wijze vervuld door de heeren Jacob Hartsen en Jonkheer Mr. Cornelis Dedel, welke onze roeping daartoe op het minzaamst aanvaardden, en van welke keuze wij bij de ondervinding, de gepastheid mogten opmerken.

Ten laatste berust op ons de aangename pligt om onzen dank te betuigen aan allen die ons begunstigen, aan onze geerde donateuren zoo hier te lande als in Nederlandsch Oost-Indië; aan de directie der Nederlandsche Bank voor het kosteloos bewaren en beheeren onzer loopende gelden; aan heeren Burgermeester en Wethouders dezer stad voor hunne voortdurende ons beloofde welwillenheid, inzonderheid kenbaar in de restitutie van den stedelijken accijns, en aan de Leeraren van de onderscheidene Kerkgenootschappen, welke ons zoo krachtadig ondersteunen in de godsdienstige opvoeding en zedelijke beschaving onzer kweekelingen; dezen allen, en zij die gekend of ongekend, nu of in het vervolg, onze instelling bevorderen of zullen bevorderen, allen ontvangen daarvoor onzen opregten dank. Wij hopen en wenschen dan ook, dat dit verslag hen en een iegelijk, die het zal gelieven intezien, zal overtuigen, dat aan het ons geschonken vertrouwen, overeenkomstig de begeerte van de eerste instellers, en van de verder opgevolgde donateuren is beantwoord, en dat de kweekschool voor de zeevaart, nu al omtrent 50 jaren lang voor den lande en inzonderheid voor de militaire en commercieerende zeevaart eene nuttige inrigting is geweest; hebbende ook gestrekt, om menig jongeling op eene waardige wijze aan den edelen Zeemansstand te verbinden; terwijl door de kweekschool ook krachtadig is medegewerkt, om de plaatsen van schippers en stuurlieden ter koopvaardij door eigen landgenooten te zien bezet, en alzoo eene nationale koopvaardij te vestigen.

Commissarissen verlangen dan ook zoo voorttegaan, het onder hunne ijverigste wenschen brengende om deze inrigting door elk gepast middel te bevorderen, en ten meeste algemeen en bijzonder nut te doen gedijen,

AMSTERDAM, den 5den Junij 1833.

Commissarissen over het Vaderlandsch fonds ter aanmoediging van 's Lands Zeedienst.

J. ZEGERS VEECKENS, Directeur.

C. DEDEL, Secretaris.

